

tehnologii [Modeling of multidimensional pedagogical reality]. Moscow.

6. Semenihina, O. V. (2016). *Profesijna gotovnist maybutnogo vchitelya matematiki do vikoristannya program dinamičnoyi matematiki: teoretiko-metodichni aspekti*. [Professional readiness of future teachers of mathematics to use dynamic mathematics software: theoretical and methodological aspects]. Sumi,

7. Semenihina, O. V. (2015). *Model formuvannya profesijnoyi gotovnosti vchitelya matematiki do vikoristannya zasobiv komp'yuternoyi vizualizatsiyi matematichnih znan*. [The model of formation of professional readiness of teachers of mathematics to the use of computer visualization of mathematical knowledge]. Sumi.

8. Semenihina, O. V., Drushlyak, M. G. (2012). *Tipovi pomilki, yaki vinikayut pri vikoristanni paketiv GRAN u navchanni matematiki* [Typical errors that occur when using packages GRAN in teaching mathematics]. Cherkasi.

9. Semenihina, E. V., Drushlyak, M. G. (2012). *Opyit i perspektivyi ispolzovaniya programm dinamičnoyi geometrii* [Experience and Prospects of Using geometric interactive software]. Mozyir.

10. Semenihina, E. V., Shamonya, V. G. (2011). *K voprosu ob ispolzovanii virtualnyih laboratoriy v uchebnom protsesse i nauchnoy rabote* [On the use of virtual laboratories in the teaching process and scientific work]. Bryansk.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

СЕМЕНІХІНА Олена Володимирівна

– доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри інформатики Сумського державного педагогічного університету.

Наукові інтереси: використання ІТ в навчанні математики, програми динамічної математики, засоби комп'ютерної візуалізації.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

SEMENIKHINA Olena Volodymyrivna

– Doctor of Pedagogical Science, associate Professor, Professor of the Department of Computer Science, Sumy State Pedagogical University.

Circle of scientific interest: use of IT in teaching mathematics, computer dynamic applications of mathematics, and tools of computer visualization.

УДК 675.87

ГРОМКО Тетяна Василівна –

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української мови

Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка

e-mail: gromkotv@gmail.com

СПЕЦИФІКА ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «УКРАЇНЬСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)»

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Сучасна концепція мовної освіти ставить перед вітчизняною лінгводидактикою нові завдання, важливим складником яких є професійна компетенція педагога: досконале володіння українською літературною мовою як засобом спілкування та знаряддям мисленнєвої й мовної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам викладання української мови (за професійним спрямуванням) присвячені роботи Т. Грибніченко, Л. Голіченко, Н. Кавера Л. Погиби, С. Шевчук та ін.

Мета статті – розглянути специфіку викладання навчальної дисципліни «Українська мова (за професійними

спрямуванням)».

Виклад основного матеріалу дослідження. Специфіка курсу української мови (за професійним спрямуванням) у вищій школі полягає не лише у засвоєнні сукупності правил, а й у забезпеченні комунікативно-практичного вивчення мови як системи світобачення, засобу культурного співжиття у суспільстві, самоформування і самовираження особистості.

Зміст навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)» визначається як система узагальнення і систематизації знань з української мови, набутих у школі, та як формування мовної особистості, обізнаної з культурою усного і писемного мовлення, яка вміє в повному обсязі використовувати

отримані знання, вміння і навички для оптимальної мовної поведінки у професійній сфері.

Метою курсу є формування у майбутніх педагогів умінь і навичок досконалого володіння українською літературною мовою у професійній сфері.

Навчальною програмою дисципліни орієнтовно може бути передбачено розв'язання таких завдань: розширити і систематизувати теоретичні знання з української мови; сформувати чітке і правильне розуміння ролі державної мови у професійній діяльності; забезпечити культуру мовлення в навчально-педагогічному аспекті, що визначається як комплекс певних знань, умінь і навичок: ґрунтовне засвоєння норм сучасної української літературної мови, які сприймаються мовцями як зразок; на основі знань про нормативність практичних навичок виробити вміння формулювати думку, використувуючи найточніші (семантично), доцільні (стилістично, ситуативно) вербальні одиниці; сформувати вміння оперувати фаховою термінологією; виховувати повагу до української мови, мовних традицій.

Рівень сформованості компетенцій студентів як результат вивчення курсу передбачає засвоєння норм сучасної української літературної мови й практичне оволодіння ними; правильне використання різних мовних засобів відповідно до комунікативних намірів у професійній діяльності; вміння послуговуватися лексикографічними джерелами та іншою довідковою літературою для самостійного вдосконалення мовленнєвої культури.

Програма охоплює спільні для всіх сфер професійного спілкування рекомендації, визначає загальну спрямованість навчальної дисципліни та обов'язковий обсяг знань і умінь, якими мають оволодіти студенти.

Контроль успішності студентів з урахуванням **стартового** контролю (виявлення знань – диктант) на *діагностичному* етапі навчання; **поточного** (модульного) контролю – систематизація здобутих раніше мовних знань, умінь та навичок; початок реалізації формування професійного мовлення з засвоєнням основ культури професійного мовлення та основних елементів курсу риторики – на *пропедевтичному* етапі навчання; **підсумкового** (екзамен) контролю – на *завершальному* етапі вивчення дисципліни – проводиться відповідно до вимог, зазначених у робочій програмі.

Підсумковою формою контролю є екзамен. Допуск до підсумкового контролю (екзамену) – рівень виконання робочого

плану: а) результат залишкових знань на *діагностичному* етапі навчання (стартовий контроль – диктант); б) відвідування практичних занять; в) позитивна поточна успішність: оформлення словника ключових слів і понять та словника фахової лексики; змістовність і якість опорних матеріалів та їхній захист; знання теоретичних питань мовного блоку; виконання самостійних завдань щодо опрацювання основних вимог при оформленні найпоширеніших у конкретній професійній діяльності документів (за професійним спрямуванням); виконання вправ та письмовий аналіз контрольних орфограм за усталеним зразком; дотримання орфографічних та пунктуаційних норм у текстах документів; робота з самостійно дібраними текстами.

Система рейтингових балів для різних видів контролю та порядок їх переводу до національної чотирибальної та європейської (ECTS) шкали представлені в академічних журналах груп (на спеціально відведених сторінках) та у шкалі оцінювання академічних успіхів студента.

На основі програми викладач самостійно визначає теоретичний [1] та практичний матеріал, враховуючи майбутній фах студентів, наприклад для факультету історії та права ми залучаємо як базовий підручник С. В. Шевчук, І. В. Клименко «Українська мова за професійним спрямуванням» [4], а також колективні підручники Л. Г. Погиби, Т. О. Грибінченко та ін. [2, 3]. Опрацювання навчального матеріалу теоретичної, теоретично-практичної та практичної частин може здійснюватися за орієнтовною схемою підготовки до практичних занять, контрольних робіт та екзамену, що включає кілька компонентів сталої структури, якою передбачено певний спектр вимог та окреслено таке коло завдань і запитань:

перше – теоретичне: синтез та актуалізація знань з акцентом на особливості відображення основних відомостей про сучасну українську мову в усіх її стилях (науковому, художньому, публіцистичному, офіційно-діловому, розмовному) і формах вияву (писемній і усній, діалогічній і монологічній); про її фонетичну (звукову) систему, словниковий склад (лексику) і граматичну (морфемну, словотвірну, морфологічну і синтаксичну) будову й літературні норми; українську графіку, орфографію, пунктуацію; систематизація та вивчення теоретичних питань щодо фонетики, фонетичних одиниць, фонетичних процесів української мови і їхньої фіксації на письмі; лінгвістичних умов уживання/неживання орфограм;

особливостей правопису та відмінювання іменних частин мови; займенника, особливостей змінювання й правопису дієслівних форм; особливостей уживання та правопису службових частин мови у тісному зв'язку з графікою, фонетикою та орфоепією; пунктуацією, що базується на теоретичному осмисленні синтаксичної структури й особливостей семантики висловлювань;

друге – теоретично-практичне: осмислення специфіки офіційно-ділового стилю у контексті розгалуженої системи структурно-функціональних стилів української мови; опанування поняття про діловодство (справочинство) як діяльність, яка охоплює питання документування у галузях за професійним спрямуванням; засвоєння класифікації документів (за ступенем стандартизації, за походженням, за призначенням) та сформованість компетенції в оформленні реквізитів і розташуванні їх на бланку, компетентність щодо особливостей мови, структури й правил написання документів, що вимагають глибокого знання літературних норм усіх мовних рівнів, наприклад:

Офіційно-діловий стиль – мова ділових паперів. Система найважливіших ділових паперів. Документ та його визначення. Критерії класифікації документів. Реквізити та їхнє оформлення (в основу виконання завдань цього блоку покладено письмове складання чи усне коментування різного типу документів чи їхніх фрагментів; аналіз особливостей мови та структури тексту документів як мовного втілення інформації у професійному мовленні відповідно до кожної спеціальності);

третє – практичне:

– засвоєння та дотримання узвичаєних сучасною суспільно-мовленнєвою практикою мовних норм (орфографічних);

– засвоєння та дотримання узвичаєних сучасною суспільно-мовленнєвою практикою мовних норм (орфоепічних, орфографічних, лексичних, граматичних та пунктуаційних) як основи мови професійного спілкування;

– мовна компетентність майбутніх фахівців як самостійний і творчий склад мислення, орієнтування в ситуації, орієнтація на мову співрозмовника; мовна пам'ять; правильний і доречний добір мовних засобів; правильна побудова висловлювання (тексту); прогнозування реакції слухачів; відповідна дикція; вміння слухати, наприклад:

Оволодіння нормами української літературної мови та дотримання вимог

культури усного й писемного мовлення (блок присвячено ґрунтовному засвоєнню студентом мовних норм, які сприймаються іншими мовцями як зразок; виробленню на основі знань про нормативність практичних умінь і навичок формулювати думку, використовуючи найточніші (семантично), доцільні (стилістично, ситуативно) вербальні одиниці:

1. Орфографічні студії: Підвищення рівня орфографічної грамотності – самостійне виконання вправ та письмовий аналіз контрольних орфограм за усталеним зразком.

2. Вияв мовної правильності – (дотримання орфографічних та пунктуаційних норм) у текстах документів – (за зразком і довільно);

мовної майстерності (багатство у семантичному, стилістичному, експресивному відношенні, що відповідає комунікативним намірам мовця);

мовної свідомості (стійке прагнення мовця до вдосконалення власного мовлення); виконання комунікативних вправ та завдань щодо культури слововживання; вибору слова; а також редагування чи перекладу українською мовою текстів (або їхніх фрагментів) професійного спрямування, стандартизованих синтаксичних сполук (кліше) – термінологічних, професійної сфери, етикетних.

3. Робота із самостійно дібраними текстами за поданими рубриками:

– Українська мова: Стан. Розвиток. Перспективи.

– Українська мова професійного спілкування.

– Мовний етикет і мовна етикетна поведінка, або Етикетні правила спілкування ділової людини (виконання творчих самостійних та індивідуальних завдань).

Основними методами контролю знань студентів є **усні**: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, екзамен; а також **письмові**: письмове тестування, ведення таблиці, модульна контрольна робота. Серед актуальних нині – **методи самоконтролю**: самооцінка, самоаналіз, а також **методи комп'ютерного контролю**: тестові програми тощо.

Для з'ясування розподілу балів, які отримують студенти, слід виокремити види роботи для розрахунку рейтингових балів за видами поточного і підсумкового контролю. До них належать:

– відвідування лекцій;

– відвідування практичних занять;

– виконання завдання для самостійної роботи (одна тема домашнього завдання);

– робота на практичному занятті (ПЗ) (виконання лінгвістичних вправ, тренувальних вправ тощо);

– виконання модульної контрольної роботи;

– підготовка зразків документів.

Розглянемо критерії оцінювання кожного виду контролю.

Критерії і норми оцінювання навчальної діяльності студентів на лекціях

Максимальна кількість балів 1	Критерії оцінювання
1	Студент присутній на занятті, конспектує навчальний матеріал, знає положення теорії, може навести приклади їхнього застосування в практичній діяльності.

Критерії і норми оцінювання навчальної діяльності студентів на практичних заняттях

Максимальна кількість балів - 10	Критерії оцінювання
9-10	Висока активність на ПЗ і достатньо високий рівень самостійної підготовки.
7-8	Достатня активність на ПЗ та достатній рівень самостійної підготовки, проте студент допускає неточності при формулюванні певних положень, негрубі помилки при виконанні лінгвістичних вправ.
5-6	Середня активність на ПЗ і середній рівень самостійної підготовки, студент допускає неточності при формулюванні певних положень, грубі помилки при виконанні лінгвістичних вправ.
3-4	Низька активність на ПЗ і низький рівень самостійної підготовки, студент допускає низку грубих помилок, низький рівень знань теоретичного матеріалу.
1-2	Пасивна поведінка студента на ПЗ і відсутність будь-якої самостійної підготовки, репродуктивне списування текстів навчального матеріалу або його запису після колективного опрацювання навчального матеріалу.

Критерії і норми оцінювання модульної (контрольної) роботи

Максимальна кількість балів - 25	Критерії оцінювання
25 - 20	Завдання виконані якісно (90%-100% виконання усіх розділів модульної (контрольної) роботи).
19 - 15	Завдання виконані якісно з достатньо високим рівнем правильних відповідей (89%-75% виконання усіх розділів модульної (контрольної) роботи).
14 - 10	Завдання виконані якісно з середнім показником правильних відповідей (74%-50%) виконання всіх розділів модульної (контрольної) роботи).
0	Завдання не виконано (виконання 49% усіх розділів модульної (контрольної) роботи).

Рейтингова оцінка	Оцінка за 100-бальною шкалою	Значення оцінки
A	90-100 балів	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками.
B	82-89 балів	Дуже добре - достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок.
C	75-81 балів	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок.
D	69-74 балів	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності.
E	60-68 балів	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь).
FX	35-59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань з можливістю повторного перекладання за умови належного самостійного доопрацювання.
F	1-34 балів	Незадовільно з повторним вивченням курсу - досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення курсу.

Кожний модуль включає бали за поточну роботу студента на практичних заняттях, виконання самостійної роботи, індивідуальну роботу, контрольну роботу.

Виконання модульних контрольних робіт може здійснюватися в режимі комп'ютерної діагностики або з використанням роздрукованих завдань.

Мовно-професійні повідомлення та дослідження, які виконує студент за визначеною тематикою, обговорюються та захищаються на практичних заняттях.

Модульний контроль знань студентів здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу модуля.

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом під час виконання самостійної та індивідуальної навчально-дослідної роботи залежить від дотримання таких вимог як своєчасність виконання навчальних завдань; повний обсяг їхнього виконання; якість виконання навчальних завдань; самостійність виконання; творчий підхід у виконанні завдань; ініціативність у навчальній діяльності.

Критерії оцінювання розробки зразків документів

Максимальна кількість балів -15	Характеристика змісту виконаної роботи	Грамотність	
		Орфографія, пунктуація	Лексична, граматична, стилістична
1	Студент буде лише окремі речення, лексика висловлювання дуже бідна. Реквізити документу не витримані.		
2	Студент буде окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна. Реквізити документу не витримані.	13-14	
3	За обсягом робота складає менше половини від норми; висловлювання не є завершеним текстом, хіба на несподіваність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені. Реквізити документу не витримані.	11-12	
4-5	Усне чи письмове висловлювання за обсягом складає дещо більше половини від норми і характеризується уже певною завершенистю, зв'язністю, проте є недоліки за рядом показників (до семи), наприклад, характеризується неповною оформлення документу, порушення послідовності викладу; не розрізняється основа та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий. Реквізити документу витримані, проте допущено упущення чи грубі порушення.	9-10	6-8
6-7	За обсягом робота наближається до норми, у цілому є завершеною, але трапляються недоліки за низкою показників (до шести): роботи властива нечіткість в оформленні реквізитів документу; бракує єдності стилю, добір слів не завжди вдалий та ін.	7-8	
8-9	За обсягом висловлювання виклад тексту документу загалом зв'язний, дотримано його реквізити, але робота характеризується недоліками за кількома показниками (до п'яти): помилки нормативні порушення при оформленні документа, добір слів не завжди вдалий, використано граматично невірні форми слова чи речення тощо.	5-6	
10-11	Студент самостійно створює достатньо повний зв'язний текст документа, вдало добираються лексичні засоби, але в роботі є недоліки (до чотирьох), наприклад, неточності у дотриманні реквізитів, порушення послідовності викладу основного змісту документу; допущено орфографічні та синтаксичні помилки.	4-3	4-5
12	Студент самостійно буде послідовний, повний, логічно викладений текст; вдало добирає лексичні засоби, однак припускається окремих недоліків.	1 - 1 (негруба)	3
13	Студент самостійно буде послідовний, повний текст, уявляє всі вимоги до виконання завдання, витримано всі реквізити; робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, додержанням стильової єдності і виразності тексту; але з обох критеріїв допущено недоліки.	1	2
14	Студент самостійно створює відповідний тип документу (з урахуванням його виду), уявляє всі вимоги до виконання завдання, витримано всі реквізити; робота в цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю та відповідністю стилістичним нормам, але за одним з критеріїв допущено недолік.	1 (негруба)	1
15	Студент самостійно створює відповідний тип документу (з урахуванням його виду), уявляє всі вимоги до виконання завдання, витримано всі реквізити; робота відзначається багатством слововживання, граматичною та стилістичною правильністю. Відсутні порушення будь-яких мовних норм.		

Методичне забезпечення курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)» становлять опорні конспекти лекцій, навчальні посібники, робоча і навчальна програми, збірка тестових і контрольних завдань для тематичного (модульного) оцінювання навчальних досягнень студентів, роздавальний матеріал до тем, схеми, таблиці, тестові завдання, а також різного типу словники, перелік основних термінів та понять з дисципліни, питання для самоконтролю за темами. Засоби підсумкового контролю – комп'ютерна програма тестування, комплект друкованих завдань для підсумкового контролю.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студенти зможуть **володіти знаннями** орфоепічних, орфографічних, лексичних, граматичних, стилістичних норм сучасної української мови; етикету ділового спілкування; особливостей професійного спілкування; основ культури усного та писемного мовлення; термінів, професіоналізмів та фразеології майбутнього фаху; стилів і типів професійного мовлення; класифікації документів; вимог до складання текстів документів; фахової термінології та застосовування її у різноманітних комунікативних процесах; особливостей і структури документів щодо особового складу, довідково-інформаційних, обліково-фінансових, господарсько-договірних відповідно до чинних державних стандартів та інших нормативних документів, а також досягати **вмінь** редагувати словосполучення, речення в різних за призначенням документах згідно до чинних державних стандартів та спираючись на норми мови; проводити публічні виступи, дотримуючись етикету спілкування, використовуючи прийоми новизни та проблемні ситуації; добирати літературу і додаткову інформацію відповідно до теми; добирати стилістично вмотивовані мовні засоби для створення професійних документів; урізноманітнювати професійне мовлення доборою синонімів, паронімів, омонімів, антонімів; добирати стилістично правильні висловлювання для дотримання культури спілкування; визначати мовних одиниць при написанні професійних текстів відповідно до правил правопису; з'ясувати пунктограми при написанні професійних текстів згідно з пунктуаційними нормами української мови; аналізувати мовні засоби для розширення сфери функціонування української мови як державної.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Запропонований увазі читача матеріал подано відповідно до вимог кредитно-модульної системи організації навчального процесу, де враховано систему академічних кредитів, що є аналогічною ECTS, визначено змістові модулі курсу, сформульовано особливості самостійної роботи студентів, представлено критерії оцінювання завдань для формування знань і комунікативних навичок студентів.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Громко Т. В. Конспект лекцій з дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)» (для студентів денної форми навчання факультету історії та права) / Т. В. Громко. – Кропивницький, 2016. – 104 с.
2. Погиба Л. Г. Практикум з української

мови за професійним спрямуванням / Л. Г. Погиба, Т. О. Грибіниченко, Л. М. Голіченко, Н. В. Кавера. – К.: Кондор, 2014. – 296 с.

3. Погиба Л. Г. Українська мова фахового спрямування / Л. Г. Погиба, Т. О. Грибіниченко, Л. М. Голіченко. – К.: Кондор, 2011. – 352 с.

4. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням / С. В. Шевчук, І. В. Клименко. – К.: Алерта, 2011. – 694 с.

REFERENCES

1. Hromko, T.V. (2016). *Konspekt leksiy z dystsypliny «Ukrayins'ka mova (za profesijnym spryamuvannyam)» (dlya studentiv dennoyi formy navchannya fakul'tetu istoriyi ta prava)* [Abstract of lectures on discipline «Ukrainian language (for professional direction)» (for students of day form of education of the faculty of history and law)]. Кривушнітський.

2. Pohyba, L. H. (2014). *Praktykum z ukrayins'koyi movy za profesijnym spryamuvannyam*. [Workshop with the Ukrainian language for professional purposes]. Kyiv.

3. Pohyba, L. H. (2011). *Ukrayins'ka mova fakhovoho spryamuvannya*. [Ukrainian language for

professional direction]. Kyiv.

4. Shevchuk, S. V. (2011). *Ukrayins'ka mova za profesijnym spryamuvannyam*. [Ukrainian language for professional direction]. Kyiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ГРОМКО Тетяна Василівна –

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: проблеми викладання української мови (за професійним спрямуванням).

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

HROMKO Tatiana Vasylivna – candidate

of philological Sciences, docent of Department of Ukrainian language of Kirovograd volodymyr vynychehko state university.

Circle of research interests: problems of teaching Ukrainian language (for professional direction).

УДК 378,147:001.895]:811.161.2

ДЕМЕШКО Інна Миколаївна –

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української мови

Центральноукраїнського державного

педагогічного університету

імені Володимира Винниченка

e-mail:demeshkoim@gmail.com

**ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В КУРСІ
«ТЕОРЕТИЧНА ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ»**

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Інноваційні процеси, які охопили сучасне суспільство, поступово впроваджуються й у вищих навчальних закладах. Систематично здійснюється перехід освіти до якісно нового стану, оскільки інновації в освіті вважаються процесом творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники досягнень структурних компонентів процесу технологізації навчання. Беззаперечним є той факт, що динамізм глобальних змін у світі, перетворення в суспільстві потребують певних змін у системі освіти, принципах і методах її організації, розробки інноваційних процесів, технологій

навчання, зокрема у викладанні теоретичних курсів на філологічних факультетах ВНЗ. Інноваційне навчання пов'язане з переглядом процесу набуття знань, розробкою нового стилю навчання.

Динамічний розвиток суспільства, прискорення технологічних, інформаційних, соціальних та інших відтворювальних процесів стають причиною того, що сучасні тенденції навчання вимагають ґрунтовного перегляду навчального процесу у вищих навчальних закладах України. На нашу думку, під освітніми технологіями у вищій школі слід розуміти систему наукових і філологічних знань, а також методів і засобів, що використовуються для створення, збору, передачі, збереження й обробки інформації в предметній галузі вищої школи. Формується